

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Action Shap

ကိုးဘုတ်အင်မော်တယ်

(ရုအန်)

(Chapter 421 - 435)

စာစဉ် - ၂၉

Chapter 421

မလေးမစား

ကျန်းတန်နှင့် ချီဒေါင်ရင်းက ဆန်းဟုန်ကို ငေးကြည့်နေမိကြသည်။ သူတို့လည်း လျန်းဘုရင်လို နားမလည်ပေ။ ဆန်းဟုန်က ဘာလို့ ဒီလို လုပ်ရမှာလဲ။

ဆန်းဟုန် ကြိုးစား၍ ထရပ်လိုက်ပြီး သွေးတစ်ဗွက် အန်လိုက်သည်။ သို့သော် တစ်ချက်လေးမှ တုန်လှုပ်ဟန်မပြဘဲ အပြုံးတစ်ခုသာ ရှိနေသည်။ "လေးစားသမှုဖြင့်ပါ...ကျုပ်က ခင်ဗျားဘာပြောချင်နေတာလဲ နားမလည်ဘူး။ ကျုပ်တို့ဆန်းအိမ်က ဒီကောင်လေးနဲ့ ရန်ကြွေးရှိတာ လူတိုင်းသိတယ်။ သူက ကျုပ်သားရဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ကိုတောင် ဝင်နှောင့်ယှက်ရဲသေးတာ။ ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ် သူ့ကိုလွတ်အောင် ကူညီပေးမှာလဲ"

ဧည့်သည်အားလုံးလည်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။ သူ့စကားများကို လုံးဝ ထောက်ခံနေကြသည်။ ဆန်းဟုန်က ဇူအန်လွတ်မြောက်ရန် ကူညီပေးသည်ဟု တစ်ယောက်မှ မယုံကြည်ပေ။

လျန်းဘုရင်၏ မျက်နှာမှာ မည်းမှောင်လာသည်။

"သူလွတ်အောင် ကူညီတာမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဘာလို့ ကျုပ်လမ်းကို လာပိတ်

လဲ"

ဆန်းဟုန် ပြီးစလွယ် ပြန်ဖြေလေသည်။

"အာ..အဲ့တာလား..ကျုပ်က တိုက်ပွဲကိုကြည့်ရင်း ရုတ်တရက် အမြင်ပွင့်သွားလို့ပါ။ ကျုပ်မသိလိုက်ခင်ပဲ ကျုပ်က ရှေ့ထွက်ပြီးနေပြီ။ လျန်းဘုရင်လည်း လေပေါ်ပျံမယ်မထင်ထားတော့ ခင်ဗျားလမ်းကို ပိတ်မိသလိုဖြစ်သွားတာ။ ကျုပ် ဒီကိစ္စအတွက် တောင်းပန်ပါတယ်"

ရုတ်ချည်းအမြင်ပွင့်ခြင်းများက ကျင့်ကြံသူများအတွက် အလွန် ရှားပါးပြီး တန်ဖိုးကြီးလေသည်။ ၎င်းတို့က ထိန်းချုပ်မှုလည်း မဲ့သွားစေတတ်သည်။ ဒါက သူ့လှုပ်ရှားမှုအတွက် ဖြေရှင်းချက်ဖြစ်နိုင်လေသည်။

ဒါပေါ့ ဆန်းဟုန်ပေါက်ကရ ရမ်းခွီးနေကြောင်း လျန်းဘုရင် သိပါသည်။ ကံဆိုးစွာ ဆန်းဟုန်၏ ဆင်ခြေက လက်ခံနိုင်စရာဖြစ်နေ၍ ဧကရာဇ်ထံ ပြန်သတင်းပို့လျှင်ပင် ဘာမှ မထူးနိုင်ပေ။

"မင်းက တကယ့်ကို သွက်လက်တဲ့ မြေခွေးအိုကြီးပဲ" လျန်းဘုရင် ပြောလိုက်မိသည်။ အစောပိုင်း ဇူအန်နှင့် ဆန်းဟုန်၏ စကားနိုင်လှပွဲအရသာကို သူခံစားလိုက်ရလေပြီ။

ဆန်းရှန် သူ့အဖေကို ကီဖြင့် အသံပို့လာသည်။

"အဖေ ဘာလို့ အဲ့ကောင် ဇူအန်ကို ကယ်လိုက်ရတာလဲ"

ဆန်းဟုန်စကားများက လူအုပ်ကို ချွေးသိပ်နိုင်သော်လည်း သူကတော့ မကျေနပ်သေးပေ။ သူက ဇူအန်ကို အလွန်မုန်းနေသဖြင့် ဒီလိုအဖြေမျိုးကို လက်မခံနိုင်ပေ။

ဆန်းဟုန် သက်ပြင်းချကာ ပြန်ဖြေလာသည်။

"ရှန်အာ ငါတို့ဆန်းအိမ်ကတော့ ဒီတစ်ခါ တကယ် ဒုက္ခရောက်ပြီ။ ငါ့ အထင်မှန်ရင် ဧကရာဇ်က ငါတို့ကို စွန့်ပစ်လိုက်ပြီ။ မြို့တော်ကိုပြန်ရောက် ရောက်ချင်း သေဒဏ် အပေးခံရလောက်တယ်"

"ဘာရယ်" ဆန်းရှန် သူ့နားသူ မယုံနိုင်ပေ။ လက်ရှိတွင် အဖမ်းခံထားရ သော်လည်း လွတ်တော်အမတ်များတွင် အနိမ့်အမြင့်က သဘာဝပင်။ သူ့ အဖေက ဧကရာဇ်၏နှစ်သက်ခြင်း ခံထားရသဖြင့် မြို့တော်ကိုအဖမ်းခံရ ခြင်းက လူသိရှင်ကြား အရှက်ကွဲမှုတစ်ခုဟုသာ မှတ်ယူထားသည်။ ဘယ်လိုလုပ် သေဒဏ်ပေးတဲ့အဆင့်ထိ ရောက်မှာလဲ။

ဆန်းဟုန် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ ပြောရခက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအဆင့်ထိ မရောက် ပါစေနဲ့လို့ ငါဆုတောင်းတယ်"

"အဲ့တာက အဖေ ဇူအန်ကိုကယ်တာနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ" ဆန်းရှန်က ဒီကိစ္စကို မကျေမချမ်းဖြစ်နေသေးသည်။

ဆန်းဟုန်က ဇူအန်ထွက်ပြေးသွားသောအရပ်ကို မျက်နှာမူ၍ ပြောလာ သည်။

"ဘာလို့ဆို သူက အလှည့်အပြောင်းတစ်ခုမို့လေ။ ငါတို့အသက်ကို ကယ်နိုင် တဲ့ အလှည့်အပြောင်းပေါ့"

ဆန်းရှန် သူနားသူ မယုံနိုင်ပေ။

လုံးဝ ကြောင်သွားသည်။ သူ့အဖေရဲ့ အတွေးများကို သူဘယ်လိုမှ လိုက်မမီ ပေ။

ဆန်းဟုန် ဘာမှဆက်မရှင်းပြတော့ဘဲ ကျန်းတန်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ တို့နှစ်ယောက်ကြားတစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့တာကို လူကြီးတစ်ယောက်အနေဖြင့် သူ ဘယ်လိုလုပ် မရိပ်မိဘဲနေမလဲ။ ပျားရည်ထောင်ချောက်ဖြစ်ရမယ့်ဟာက တကယ့်ခံစားချက်တွေ ပါသွားတာဖြစ်မယ်။

ဒီအရာတွေ သူ့သားကို မပြောပြဖြစ်ပါ။ သူ့သားက ဒေါသပေါက်ကွဲပြီး လက်ရှိအခြေအနေကို မကူညီသည့်အပြင် ပိုဆိုးအောင် လုပ်မိပေလိမ့်မည်။ အပြောင်းအလဲ အပြောင်းအလဲတစ်ခု..ငါတို့ မသေဖို့အတွက် အပြောင်းအလဲတစ်ခု အခု ငါလိုအပ်တယ်...

လျန်းဘုရင်က လက်ကာပြလိုက်သည်။ ချည်ပန်းထိုးသံတမန်များ သူတို့ထံ ရောက်လာကာ ဝိညာဉ်ချုပ်သံကြိုးများဖြင့် ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ သူတို့ကီများအားလုံး ချိတ်ပိတ်ခံလိုက်ရသည်။ သူတို့က သာမန်လူနှင့် မ ခြားတော့ပေ။

"သတို့သမီးကိုလည်း ဖမ်း" လျန်းဘုရင်က ကျန်းတန်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူက လက်ရှိ ဆန်းဟုန်၏ ချွေးမဖြစ်နေသည့်အပြင် ပြိုင်ဘက်ကင်းသော သူ့အလှကလည်း မြို့တော်တွင် အသုံးဝင်ပေလိမ့်မည်။ သူ့ထံလျှောက်လာသော ချည်ပန်းထိုးသံတမန်များကိုမြင်သော် ကျန်းတန်

နှုတ်ခမ်းကိုက်လိုက်မိသည်။ သို့သော် ကျန်းအိမ်သားအားလုံး၏အကျိုး
အတွက် သူ့ကံကြမ္မာကို လက်ခံရုံသာ တတ်နိုင်သည်။

လျန်းဘုရင်က သူ့မြင်းထံ ပြန်သွားလိုက်သည်။

"အခုလောလောဆယ် အချုပ်ထဲ ထည့်ထား။ ကျန်တဲ့လူတွေ ငါနဲ့ ချူအိမ်ကို
လိုက်ခဲ့"

သူက ဧကရာဇ်ထံမှ အရေးကြီးတာဝန်နှစ်ခု ပါလာသည်။ တစ်ခုက ဆန်း
အိမ်က သားအဖနှစ်ယောက်ကို မြို့တော်သို့ ပြန်ခေါ်လာရန်နှင့်
နောက်တစ်ခုက ဇူအန်ကို ဖမ်းရန်ပင်။

ယှဉ်ပြောရလျှင် ဧကရာဇ်က ဇူအန်ကိုဖမ်းရန် ပိုအရေးကြီးနေပုံပင်။ ချည်
ပန်းထိုးသံတမန်များကိုပင် ကူညီရန် လွှတ်လိုက်သေးသည်။ သို့သော်
အင်အားကြီးသော အရှင်သခင်အဆင့်တစ်ယောက်အနေဖြင့် ပစ်မှတ်ကို
မျက်စိရှေ့မှ လွတ်မြောက်စေလိုက်ရသည်။ ဇူအန်ကိုသာ သူမဖမ်းနိုင်ရင် သူ့
ဂုဏ်သတင်း အကြီးအကျယ် ပျက်စီးမည့်အပြင် ဧကရာဇ်ကလည်း သူ့ကို
ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်ပေးပေလိမ့်မည်။

ထိုစဉ် ဇူအန်က အသက်လုပြေးနေသည်။ ဆန်းဟုန် လျန်းဘုရင်ဆိုသူကို
တားလိုက်ကြောင်း မြင်ခဲ့ရပြီး ဇူအန်လည်း နားမလည်ပေ။

သို့သော် အခုချိန်တွင် ထိုအရာကို တွေးမနေအားပေ။ လက်ရှိအခြေအနေကို
ဘာလုပ်ရမလဲ အမြန် စဉ်းစားရမည်။

ဧကရာဇ်က ကောင်းကင်ဖီးနစ်ကျင့်စဉ်အကြောင်း သိပြီးနေပြီဟု ၉၉ ရာခိုင်နှုန်း သေချာနေပြီ။ ထာဝရအသက်ရှည်နိုင်မည့် ကျင့်စဉ်တစ်ခုက အလွန်အမင်း စွဲဆောင်နိုင်လွန်းသည်။

ထိုအတွေးက သူ့ကို အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျစေသည်။ အခြားတစ်ယောက်ကို အပြစ်လုပ်မိပါက ဇူအန် နည်းလမ်းရှာနိုင်ဦးမည်။ သို့သော် သူ့အသက်ကိုလိုချင်နေတာက ဧကရာဇ်ဖြစ်နေသည်။ ဒါက တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးကို စုစည်းပြီး ခေတ်တစ်ခုလုံး၏ အင်အားကို ချုပ်ကိုင်နိုင်သောသူပင်။ သူက လူတိုင်းသိသော နံပါတ် ၁ ကျင့်ကြံသူလည်း ဖြစ်နေသေးသည်။ ပတမဆုံးအတွေးက ချီဘုရင်နှင့် ပူးပေါင်းရန်ပင်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အုပ်စုနှစ်ခုက ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေပြီး ကြားလူအနေဖြင့် ဖေးမြန့်မှန်လည်း ရှိနေသေးသည်။ သို့သော် ထိုအတွေးများကို အမြန်ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

ချီဘုရင်ရဲ့ အင်အားဖြင့် ဧကရာဇ် သူ့ထံက ဘာရှာနေကြောင်း အသာလေးစုံစမ်းနိုင်သည်။

ချီဘုရင်ကလည်း ထာဝရအသက်ရှင်မှုကို မျက်ကွယ်ပြုနိုင်ပါမည်လား။ တန်ဖိုးကြီးလွန်းသောအရာတစ်ခုကို ရထား၍ ဇာတ်လိုက်က ပြဿနာပေါင်းစုံကြုံရသော ဇာတ်လမ်းများစွာ ရှိလေသည်။ ကောင်းကင်ဖီးနစ်ကျင့်စဉ်က ကျင့်ကြံသူတိုင်း အလိုရှိသောအရာပင်။

သူ ဘယ်ကို သွားနိုင်ဦးမလဲ။

ဇူအန် အနည်းနှင့်အများ လမ်းပျောက်နေသည်။ ဒီလောကကြီးက အတော်လေး ကြိမားသော်လည်း သူ့အတွက် သွားစရာမရှိပေ။

သူ့လက်က ကြေးမုံတစ်ခုထံ ရောက်သွားသည်။ ချူချူယန်ကို ခေါ်လိုက်ချင်သည်။ အခုချိန်တွင် အသံကြားရရုံပင် အတော်လေး ကောင်းပေမည်။ သို့သော် ထုတ်ကြည့်လိုက်ရာ မှန်ကွဲနေကြောင်းတွေ့လိုက်ရသည်။

အစောပိုင်းတိုက်ပွဲမှ ဝိညာဉ်ချုပ်သံကြိုးများကြောင့် ကွဲသွားခြင်းဖြစ်ရမည်။ နောင်တရရန် အချိန်လွန်နေပြီ။ ဒီလိုဖြစ်မယ်မှန်း ကြိုသိရင် သူ့ရဲ့ တောက်ပခြင်းဖန်လုံးထဲ ထည့်သိမ်းထားပါတယ်။
ချူချူယန်ကို ခေါ်ကြည့်သော်လည်း မှန်အကွဲက မတုံ့ပြန်ပေ။ လုံးဝပျက်သွားတာ သိသာသည်။

ဒါက သူ့ကံများလား..

....

ထိုအချိန် လျန်းဘုရင်က သူ့လူများနှင့် မရပ်မနားသွားရာ ချူအိမ်ကို ရောက်လာသည်။

ချူကျွန်းထန် နှင့် ချင်ဝမ်ယွီက ထွက်ကြိုလေသည်။

"ဘာလို့ လျန်းဘုရင်က ပြန်လာတာလဲ"

လျန်းဘုရင်က ချူအိမ်ကို အရင်လာ၍ သူတို့၏ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ကြေညာပြီးမှ ဆန်းအိမ်ကို သွားခြင်းပင်။

ထို့နောက် ချူကျွန်းထန် နှင့်သူ့ဇနီးက လျှို့ဝှောင်နှင့် တော်ဝင်အစောင့်များ နှင့် လုပ်စရာရှိသည်များ အပြီးသတ်ပြီး လန့်နေခဲ့ရသော အိမ်သားများကို

နှစ်သိမ့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

လျန်းဘုရင် သရော်လိုက်သည်။

"အဖြေသိပြီးသားကို ဘာလို့ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်က မေးနေသေးတာလဲ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဝတ်ရုံနီတပ်က တော်ဝင်အမိန့်ကို နာခံပြီး ကျုပ်တို့ကို တိုက်ခိုက်တယ်။ သူတို့ပြန်ရောက်လာပြီး ခင်ဗျားတို့ကို သတင်းပို့ပြီး လောက်ရောပေါ့"

ချူကျန်းထန် အမူအရာက ဝေခွဲမရဖြစ်နေပုံပင်။ သူက လေးနက်သော အသံဖြင့်

"ဘာဖြစ်လဲဆိုတာ နည်းနည်းတော့ ကြားပြီးပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုခု အထင်လွဲနေတာ မဟုတ်ဘူးလား။ ဇူအန်က ဘယ်လိုလုပ် ဧကရာဇ်နဲ့ အဆက်အဆံရှိမှာလဲ။ ဧကရာဇ်ဆီက တစ်ခုခု ခိုးဖို့ဆိုတာဝေးရော"

လျန်းဘုရင် လှောင်လိုက်သည်။ သူက ချည်ပန်းထိုးသံတမန်များကို လက်ညှိုးထိုးပြ၍

"လပြည့်မြို့တော်ဝန် သူတို့ဘယ်သူတွေလဲ ခင်ဗျားမသိဘူးလို့ လာမပြောနဲ့။ မင်းကြီးက ချည်ပန်းထိုးသံတမန်တွေကိုတောင် စေလွှတ်ထားတာ။ ဘယ်လိုလုပ် မှားနိုင်မှာလဲ။ သူဘာခိုးသွားလဲဆိုတာကတော့ တော်ဝင် မိသားစုရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ။ ကျုပ်ပြောပြလို့မရတာ ခွင့်လွှတ်ပါ"

ချူကျန်းထန် မျက်နှာထားပေါင်းစုံ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ဇူအန် ဘယ်လို လုပ် ဧကရာဇ်ကို အပြစ်လုပ်မိသွားလဲ သူတွေးမရသေးပေ။

သို့သော် သူ့ဘေးတွင်ရပ်နေသော ချင်ဝမ်ယွီက မနေနိုင်တော့ပေ။

"ဒါက လုံးဝ ဟာသပဲ။ ငါတို့ချူအိမ်ကိုဆန့်ကျင်ပြီး ယုတ်မာတဲ့နည်းလမ်း ပေါင်းစုံသုံးထားတာ။ အခု အကုန်လုံး ကျရှုံးသွားတော့ ဒီလို ရယ်စရာကောင်းတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့ ချူအိမ်ရဲ့သားမက်ကို တိုက်ခိုက် တယ်ပေါ့။ ငါကတို့ချူအိမ်ကို ခြေသုတ်ခုံလို အောင့်မေ့နေလား"

လျန်းဘုရင် မျက်နှာ ပျက်သွားသည်။

"မင်းဘာပြောချင်နေတာလဲ။ ချူသခင်မက ပုန်ကန်မလို့လား"

"ငါ့ကို ဒီပုန်ကန်မှုဆိုတာနဲ့ ခြိမ်းခြောက်ဖို့ကြံမနေနဲ့။ ဧကရာဇ်ကရော ဒီ လောကကြီးကို ပုန်ကန်ပြီး သိမ်းခဲ့တာမဟုတ်ဘူးလား" ချင်ဝမ်ယွီက ဒေါသကြီးစွာ လက်ဟန်ခြေဟန်များပါ ပါလာသည်။

"အရာအားလုံးက အကျိုးအကြောင်းဆီလျော်အောင် လုပ်ရတယ်။ ရှင်က အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်မလုပ်မှတော့ ကျွန်မတို့ မလေးမစားလုပ်လို့ မ ပြစ်မတင်နဲ့။ အဲ့ဒါကျမှ တစ်လောကလုံးကို ဘယ်လိုရှင်းပြမလဲ ကြည့်ကြ သေးတာပေါ့။ ဝတ်ရုံနီတပ် ဘယ်မှာလဲ"

"ဒီမှာပါ သခင်မ" အနီရောင်ဝတ်ရုံတပ်သားများစွာ ပုန်းအောင်းနေရာမှ ထွက်လာပြီး လျန်းဘုရင်၏ လူများကို ဝန်းရံလိုက်သည်။
